

Sverige juli og august 2010

1. besøg i Norberg

Det indledende invitation til børn og børnebørn var formidlet tidligt på foråret, og blev fulgt op af praktiske informationer:

Vi glæder os til at vi kan holde ferie sammen i Norberg i juli 2010, og her kommer lidt tips til sommerferien:

1. Pas på med farten – vi har set at det svenske politi kan lide at ligge på lur i grøften med hastighedsmåleren – og de holder strengt på det. Der er også mange automatiske fotokontroller.
2. Det er gode veje herop – man tager E4 fra Helsingborg til Mjölby, og fortsætter videre mod Motala og til Örebro. Så skal man mod Falun og ved Lindesberg drejer man af mod Ridderhytten, Skinskatteberg og Fagersta.
3. Det vil nok være klogt at bestille plads til færgen Helsingør-Helsingborg, da det er højsæson.

4. Vi bor på Gruvvägen 2 – husk vore telefonnumre: +45 2613 4577, +45 2946 6031, +46 223 20700, +46 223 20701
5. På vejen fra Helsingborg er de bedste og smukkeste steder at gøre stop: ved Vättern er Brahehus et fint sted, og ved Askersund er Hammersundet et godt sted.
6. Forslag til aktiviteter:
 - **Svømmehallen "Metropoolen"** i Avesta: bygget i 2007, åben alle dage fra 9 eller 10, gratis for under 3 år, dejlige bassiner, mindste bassin er 21 cm dybt og 34° varmt, 2 jacuzzi 38°, sauna, 78 meter lang vandruksjebane, 31° i luften og 29° i vandet i svømmehallen, udeområde med græsplæne og legeplads, cafeteria, godt til skovtur med medbragt mad, man skal selv medbringe lås til omklædningskabet (det har vi), ligger 13 km fra Norberg, www.metropoolenavesta.se (nær ved ligger en stor fin ny skateboard-bane)
 - **Kunstudstilling** i "Verket" i Avesta, ret flotte udstillinger i et stort gammelt jernværk, der er også en møntsamling nærvæd, ret dyr entré, www.verket.se
 - **Vandretur i Helvede** – et tidligere vandfald i Avesta-floden – floden ændrede retning for 7000 år siden
 - **Verdens største Dalahest** i Avesta – 13 meter høj
 - **Bison-park** i Avesta
 - **Gåtur på 8,5 km sti ved Avesta-elven**
 - **Svømmehallen i Fagersta**, åbent alle dage i sommeren, har også udeområde, og bassin for mindre børn, ligner mere en traditionel svømmehal, ikke så spændende som Metropoolen, 11 km fra Norberg.
 - **Badepladser i søer** – der findes flere af dem
 - **Gåtur rundt om søen Noren** – tager 105 minutter i Karins og Martins tempo
 - **Plukke skovjordsbær**
 - **Besøg i bibliotekerne i Norberg, Avesta og Fagersta**
 - **Små ture i Norberg** – kirke, gamle huse, lille å, butikker, hembygdsgård, middelalderjernværk, gamle nedlagte miner, Polhemshjulet
 - **Hygge os hjemme**

6. Karin og Martin inviterer på ferien, og står for alle udgifter til kost og logi og fælles sightseeing, og giver 2500 kr. til Rikke og til Thomas til dækning af rejseudgifter fra Danmark til Norberg.

Og hvordan forløb feriedagene så?

Torsdag d. 8. juli:

Jeg var på vagt i Kalundborg, og derfor blev det Karin, som drog ud i lufthavnen for at modtage Rikke og børnene. De kom med SAS fra Lyon kl. 20.25, og turen var gået fint – Rikke havde talt med 3 medrejsende, der udtrykte beundring for, at hun kunne rejse alene med 3 børn. De store havde været meget søde og hjælpsomme, og Emma havde passet søskende og bagage, når Rikke skulle på toilettet. De klarede turen fra lufthavnen til Lyngby med tog til Hellerup og taxi det sidste stykke vej.

Fredag d. 9. juli:

Jeg kom hjem kl. 10, og gensynsglæden var stor både fra

Rikke, Emma, Moana og mig selv og Karin. Og lille Maja på knap 3 måneder var en rigtig dejlig baby – sund og velskabt. Hun sov, skreg, sked og blev ammet hver 3-4. time. Hun var så lille, at hun næsten kunne være i en lomme. De havde alle sovet fint i vores seng, og Karin havde sovet på sofaen. Vi gik alle en tur ned til Lyngby Storcenter for at handle og besøge Borgerservice og få et dansk pas til Maja, og det gik meget let. Vi gik så videre hjemad gennem Sorgenfri Slotspark, og vi var også nede på den lokale legeplads ved Lyngvej. Her føler Emma og Moana sig godt hjemme – og denne gang fik vi også hilst på en dreng, der havde et lille marsvin, som hed Stella. Karin lavede spagetti med kødsovs til aften, og vi fik jordbær til dessert, og det er populært for de små piger.

Lørdag d. 10. juli:

Vi var tidligt oppe, for vi skulle af sted kl. 7. Rikke og børnene blev kørt til Høje Tåstrup Station og kom med toget til Kolding kl. 8. De havde en fin dag sammen med Lissa, men hjemturen havde været streng med trætte børn og ingen aircondition i toget – konduktørerne måtte gå rundt og dele vand ud. Det var ugen med 34° og strålende sol. Karin og jeg kørte mod Norberg, vi havde det fint i bilens aircondition, og vi var fremme kl. 18, hvor Kerstin og Ingemar bød på middag i havepavillonen – grillet oksekød og salat med tzatziki. Landskabet på turen op gennem Sverige var meget grønt og smukt og fuldt af sommerblomster. Vi gik i seng kl. 23, men måtte op kl. 2 og tage imod Thomas og Henriette og Sara, der havde kørt i den lyse sommernat. Sara havde tolereret turen fint, men bilen havde gjort nykker og haft udfald af motoren flere gange. Oscar var sat i feriepension hos Henriettes veninde Stine.

Søndag d. 11. juli:

Thomas og jeg gik en tur i Norberg med Sara i barnevognen – vi var forbi centrum med kirken, ICA og COOP og scenen på torvet i anledning af Norbergdagene. Vi så Elvis-butikken, hvor der sælges Elvis Presley-souvenirer, men de kan også levere tatoveringer, reklameskilte og begravelser. Ved siden af ligger en naturlæge, der tilbyder at uddrive spøgelse – et eplanshus koster 1000 kr., mens et 2-planshus koster 1400 kr. Der er også et kendt gammelt konditori, som hedder "Elsa Anderssons", et hotel, som hedder "Engelbrecht", og en kunstbutik, som hedder "Glädjeshuset". Så spadserede vi ved åen med vandmøllen og de kønne

gamle rødfarvede huse og videre langs åen og hjemad igen. Ved 15-tiden kørte jeg til Arlanda, og kom lige tilpas til at tage imod Rikke og børnene, der igen havde klaret rejsen fint. Vi klarede så de 2 timer i bil til Norberg problemfrit – vi havde lånt en GPS af Thomas og Henriette, og den viste os vej hjem gennem Avesta. Og Moana og Emma krævede mange eventyr om trolde og feer undervejs. Kerstin og Ingemar bød på lammesteg med rodfrugter og jordbær med is, men de blev nok lidt forundrede over det virvar, som 4 børn bringer til et middagsselskab. De havde hængt et stort myggenet op i haven. Og der var stilladser oppe omkring huset, som er i gang med at få nye træfacader. Tømmerne startede kl. 7 om morgenen. Michael ankom med Selda kl. 22. Spanien vandt over Holland i fodbold-VM i Sydafrika.

Mandag d. 12. juli:

Vi var oppe kl. 6 og fik sagt pænt farvel til Kerstin og Ingemar, der havde pakket bilen for at køre på ferie i Jämtland – de skulle bl.a. ligge i telt på fjellet. Vi delte os i 2 grupper – Karin, Rikke, Martin, Emma, Moana, Sara og Maja gik en formiddagstur til Hembygdsgården, hvor vi testede legepladsen og fik is, mens Thomas, Henriette og Michael kørte til Michaels lejede busgarage og lossede udstyr til Norbergfestivalen og videre til den lokale Citroén-reparatør med Thomas's bil, som havde haft kortvarige motorbortfald på turen mod Norberg. Om eftermiddagen kørte Karin og jeg til Fagersta for at handle ind i Liedl og

Systembolaget, hvor vi bl.a. købte en karton hvidvin, som vi satte i Kerstins køleskab med en tak for den dejlige velkomstmiddag. Sent på eftermiddagen kørte vi til Prostudden ved søen Noren, hvor Thomas, Karin, Emma, Moana, Michael og Selda var i vandet, der vist var over 23° varmt. Og hele landskabet så utrolig smukt ud. Det er meget dejlig at kunne være sammen med alle børnebørnene og Rikke, Thomas, Henriette og Michael, og det virker, som om de alle befinder sig meget godt. Hele denne dejlige sommeruge havde vi fantastisk flot sommervej med strålende sol og over 30° og kun med enkelte tordenbyger. Michael bagte brød, jeg vandede haven og lavede svensk pyt-i-panne med spejlæg til aftensmad. Vi fik også hentet Thomas's bil, men han var ikke helt tryk ved den. Værkstedet lå nærmest ude i en skov, og bilskrot flød overalt. Regningen blev på 1000 S.kr. for skiftning af brændstoffilter.

Tirsdag d. 13. juli:

Vi har nu fået en fornuftig soverytme, hvor Thomas, Henriette og Sara sover i skunken ved køkkenet. De har elektrisk ventilator i rummet, men de bruger indimellem sofaen i stuen, når de har brug for ro eller kølighed. Rikke og børnene sover i skunken ved soveværelset, og de lukker vinduet og har det meget varmt. Og Karin og jeg sover i vores seng med ventilator og vinduet åbent. Michael og Selda sover i Kerstin og Ingemars bolig. Der er både myg og knot, men jeg er vist den, der er blevet stukket mest. I dag var vi om formiddagen i Metropoolen i Avesta, og det er jo en meget dejlig svømmehal med vandruksjebane, boblebad og babybassin. Alle havde et par dejlige timer i vandet og Emma og Moana er et par rigtige vandhunde. Jeg prøvede vandruksjebanen med Emma, og jeg sad fast undervejs pga. manglende friktion. Da vi kom hjem havde Karin lavet dejlig kyllingesalat med carry-dressing. Karin var også gået i gang med tøjvask, der havde været stort forbrug af håndklæder og Michael havde medbragt vasketøj fra Danmark. Eftermiddagen tilbragte vi i haven, hvor Emma og Moana morede sig med et par injektionssprøjter, som de brugte til vandpistoler. Og Karin og jeg gik med dem over på børnehavens legeplads, hvor de gængede og kravlede rundt – og vi hilste på en familie med dansk tilknytning, idet faderen var dansk fra Fyn. Børnene hed Mathilde og Oliver. Faderen var nu lastbilschauffør i Avesta og moderen arbejdede på Polishuset i Norberg. Thomas og Henriette stod for madlavningen og bød på fyldte champignons, grillstegt kylling og pølse med kartoffelsalat. Michael kom med bulgursalat, og vi fik blommer og melon til dessert. Karin så "Allsang på Skansen" i TV. I bilen på vej hjem fra Avesta fortsatte vi aflytningen af en bog på CD – det var "Under en strålende sol" af Khaled Hosseini, som meget kan anbefales – også Emma var meget interesseret

og forstod måske lidt af oplæsningen (hun var da klar over, at det handlede om at få en baby, da det drejede sig om kejsersnit på et fattigt hospital uden bedøvelsesmidler) - her kommer lidt information om bogen:

Varm bog om venskab, men også barsk bog om undertrykkelse og vold mod kvinder. Lad dig opsluge af Hosseinis fortællestil og få en stor læseoplevelse! Den rørende, gribende og fængslende beretning om to drenges venskab i Hosseinis første bog "Drageløberen" sidder stadig dybt i mig. Derfor udsatte jeg flere gange at gå i gang med "Under en strålende sol" - man vil jo så nødigt blive skuffet. Men efter at have læst bogen, sad jeg tilbage med en (næsten) ligeså rørende, gribende og fængslende beretning om venskabet mellem to kvinder.

Historien udspiller sig i Afghanistan, og Mariam og Laila er bogens hovedpersoner. Mariam er uægte barn af en tjenestepige og husets rige herre. Faderen kommer kun på besøg om torsdagen, men alligevel beundrer hun ham betingelsesløst og ønsker for alt i verden at bo hos ham. Hun forstår ikke moderens modstand, men da drømmen en dag går i opfyldelse, er det for sent – billedet af faderen og hele hendes verden krakelerer, og på ét øjeblik bliver hun voksen og får livet som uægte pigebarn i et mere og mere lukket arabisk land at føle, da faderen gifter hende bort til den ældre skomager Rashid.

Den anden hovedperson Laila er barn af en kærlig og intellektuel vestligt orienteret far og en mor, hvis tanker udelukkende kredser om sønnerne, der er i kamp for landet. Venskabet til barndomsvennen Tariq udvikler sig til et tæt og varmt kærlighedsforhold. Men alting har en ende. Pludselig forsvinder alle Lailas støtter, og Mariams og Lailas veje mødes, idet Rashid forelsker sig i Laila, og hun bliver hans anden hustru.

Efter endnu engang at blive vraget begynder Mariam dog at acceptere Laila, og de forsøger i fællesskab at modstå og bekæmpe ydmygelserne fra ægtemanden. De to kvinder skal så meget igennem, og uden at røbe for meget får Mariam en ægte afslutning på et liv fyldt med uægte begyndelser – og solens stråler når også Laila.

Hosseini fortæller i et nøgternt sprog om det gode og det dårlige i mennesker. Under læsningen kom jeg igennem hele følelsesregistret – sorg, vrede, foragt, afmagt, men også varme, glæde, fryd og begejstring. Til sidst vil jeg blot sige, at hvis du som mig var bidt af "Drageløberen", må du ikke gå glip af denne fantastiske fortælling!

Jeg synes, det var en god bog, og spændende at høre den læst op, og nu sender jeg den til Lissa, som jeg tror, kan have glæde af den – der læses op i 12 timer.

Onsdag d. 14. juli:

Bastille-dag og 150 årsdag for Savoyens indlemmelse i Frankrig, og dagen hvor Tour-de-France kommer igennem St. Martin de Uriages og Vaulnavays. Mon vi kan finde en TV-kanal, hvor vi kan se det? Rikke har dagligt talt med Fred, der naturligt nok savner sin familie. Han skal renovere den nye bolig i løbet af sommeren. Jeg stod op kl. 4.30, Sara og Henriette kom op ved 6-tiden, og så fulgte de andre efter. Om

formiddagen var Thomas og Henriette til Citroén-forhandleren i Avesta, og computermåling afslørede ingen fejl. Jeg støvsugede bilen, og Emma vaskede den udvendigt. Vi fik vor vanlige frokost med brød og pålæg, og så var en del af os på Port Arthur for at se Tour de France, som i dag gik fra Chambéry til Gap, og undervejs passerede Uriages, Vaulnaveys og Vizille. Men vi kunne ikke se Fred. Så skrev vi postkort og kørte til lossepladsen med bleposer. Fred ringede et par gange, og Emma savnede ham. Rikke ringede også til Jacqueline, der havde fødselsdag. Karin kom hjem fra shopping i Fagersta, og hun havde vandpistoler, vandballoner, læsebriller og meget andet godt med hjem. Britt kom forbi med æg og fik hilst på børn og børnebørn, og Anita kom senere og hentede sine æg og fik også hilst på børn og børnebørn. Britt bistod som fotograf af os alle på et gruppebillede i haven. Vi spiste aftensmad ude i haven: köttbuller, tyttebær, kartoffelmos og is med jordbær til dessert. Det var en dejlig aften, men med en del myggestik. Michael arbejdede med forberedelserne til Norberg-festivalen, og han var i dag på lokalradioen.

Torsdag d. 15. juli:

Morgenmad på individuel basis som vanlig, vi laver selv vor mad i køkkenet. Og i dag ville vi i friluftsbadet i Fagersta; vi kom af sted i 2 grupper. Vi lavede madpakker, og vi havde en meget dejlig dag i de 4 bassiner – specielt Emma og Moana var i vandet i mange timer og sprang fra vippen og kørte i vandet af en rutsjebane. Sara kan også meget godt lide at boltre sig i vandet.

Vi fik også meget sol – måske lidt for meget. Vi var hjemme ved 15-tiden, og så skrev vi 11 postkort og gik til ICA og sendte dem – og Moana skulle købe for 10 kr, hun havde fundet. Vi var også på legepladsen ved børnehaven. Vi fik gang i webcam, så vi kunne kommunikere med Fred, der kunne se og høre os, mens vi kun kunne høre ham i telefonen; det var meget sjovt for Moana og Emma. Og Marika kom forbi for at hilse på alle børn og børnebørn. Om aftenen ville vi grille argentinske oksebøffer, pølser og hakkebøffer af elgkød, og der var dejlig salat og grønsagsblanding til – og melon til dessert. Desværre begyndte et regnvejr, så vi grillede ude, men spiste inde. Alle var godt trætte.

Fredag d. 16. juli:

Michael skulle have været af sted kl. 4, men han og Selda kørte kl. 6.30. Tømrerne begyndte at banke på huset før kl. 7. Sara trillede ned af køkkenbænken, hvor hun lå efter at have fået ny ble. Hun er meget hurtig og interesseret, og det er lige før, at hun får lært at kravle. Thomas, Henriette og Sara kørte fra Norberg kl. 9, og ved middagstid fik vi SMS om, at de var nået til Geocenter Omberg syd for Vadstena ved Ödeshög – et naturskønt område, hvor man kan opleve naturen. Michael var hjemme i Danmark ud på eftermiddagen. Vi drog til Hedemora efter frokost, og målet var et lille marked, hvor vi drak kaffe og fik buller – og Karin fik en del med hjem. Det var et lille lokalt marked, hvor man kunne købe lokalt fremstillede produkter som hjemmebagt brød, honning, røget ørred, blomster, souvenirs, tæpper, etc. Og derefter kørte vi til Dala-elven ved Avesta, hvor vi gik en 5-km-tur langs Dala-elven og så Avesta Forsen, som havde meget lidt vand, selvom Dala-elven er Sveriges 4'ede største flod. Til aften lavede Emma og Martin spagetti carbonera, og så fik vi jordbær fra Hedemora marked. Og vi nåede også et aftensbesøg på børnehavens legeplads. Fred havde fået ordnet sit webcam, så der nu var mulighed for at tale sammen og se hinanden samtidig. Thomas ringede kl. 20,30 og fortalte, at hjemturen var gået fint, og Sara havde sovet det meste af tiden i bilen. Og der havde ikke været problemer med bilen under hjemturen. Men Maja er ikke meget for at sove, hun vil helst bæres rundt.

Lørdag d. 17. juli:

Efter morgenmaden kørte vi affaldsposer til genbrugsstationen. Vi havde haft nogle stående udenfor natten over, men dem havde ræven flået i stykker. Så gik vi samme tur langs åen, som jeg havde gjort med Thomas og Sara i barnevognen. Men nu havde vi brød med, så Emma og Moana kunne fodre ænderne. Vi fortsatte også med at optage videofilm af vore aktiviteter, og Karin vaskede 2 maskiner. Fred var også i kontakt med os på webcam, men resten af weekenden skulle han til sin nieces 18 års fødselsdag. Efter frokost slappede vi af, vi fandt ud af at se tegnefilm på youtube, og kl. 15 kørte vi til badepladsen nede ved campingpladsen. Her var flot

natur, små fisk i vandet og en indhegnet badeplads til de små. Thomas havde købt sandkasselegetøj i genbrugsbutikken, og det var pigerne glade for. Aftensmaden var oksebøffer med flødekartofler og stegte courgetter og tomater. Der kom nogle regnbyger i eftermiddagens løb, men det var igen en fin varm dag.

Søndag d. 18. juli:

I nat var det Emmas tur til at falde ud af sengen – forleden nat skete det for Moana. Vi drog om formiddagen til svømmehallen Metropoolen i Avesta – Emma demonstrerede at hun kan svømme uden svømmevinger, og Moana forsøgte sig også. Maja sov de 1½ time, vi svømmede – hun stod i bilsædet ved bassinkanten. Vi var også i træningsbassinet, som nok var 34°. Vi havde madpakke med, og så var Emma og Moana 1½ time på legepladsen ved svømmehallen. På hjemvejen ville vi besøge Visentparken, hvor man kan se en bestemt type bison, men det kostede 70 kr. i entré, så vi opgav det. Karin trakterede med vafler med flødeskum og syltetøj til eftermiddagskaffen, og Karin gik med Moana og Emma langs togskinneerne, de plukkede skovjordsbær og satte dem i række på et græsstrå, og så var vi 1½ time på børnehavens legeplads med Oliver og Mathilde – de holder øje med, hvornår vi kommer. Vi spiste æggekage med tomat, bacon og purløg til aften. Vi talte med Thomas i telefonen, og Fred var med på webcam. Om aftenen så vi filmen "Ondskan" af Jan Guillou i TV.

Mandag d. 19. juli:

Formiddagstur til Avesta, hvor vi gik på shopping på gågaden i dejligt solskin. Vi fik købt film til videokameraet, Emma og Moana fik et par malebøger og farver til at tegne med, og så fik vi en is ved kiosken på torvet, mens Rikke ammede. Vi kørte også op og så verdens største Dala-hest. Til frokost var der mulighed for at smage den lokale delikatesse – Falu-korv. I eftermiddag skal vi rydde op, slå græs, køre en sæk til genbrugsstationen, og så småt forberede os på afrejse i overmorgen. Og så skal vi se om vi kan nå at vise indretningen i Elsa Andersons Konditori til Rikke. Og så satte vi en DVD med Emil i Lønneberg, Pippi Langstrømpe og andre af Astrid Lindgrens figurer på TV'et for at forberede os til det kommende besøg i Astrid Lindgrens Verden i Vimmerby. Om eftermiddag tilbragte vi flere timer i haven i liggestolene, men pigerne legede med vand – Emma kan godt lide at gøre rent. En ung mand fra Nepal kom forbi for at tilbyde havearbejde, han boede på campingpladsen og var kolportør for nogle omrejsende irere – vi håber ikke det var undersøgende arbejde for indbrudstyve eller anden lyssky virksomhed. Karin ringede og informerede politiet om det, og de kendte godt de pågældende. Aftenens middag bliver laks med kartofler, dild og citronsaucе, og jordbær til dessert.

Tirsdag d. 20. juli:

I nat faldt Moana ud af sengen igen, og bagefter kravlede hun op i en kuffert, der stod på en stol. Og Emma har fået lidt halsbetændelse, og taler med en anderledes stemme end normalt. Vores plan for dagen er at vaske tøj, og så har Karin lovet pandekager til frokost. Lige efter morgenmaden arbejder pigerne med deres malebøger, de har fået fjernet noget gammelt neglelak, og imens lytter vi til Mozart på CD-afspilleren. Vi besluttede os til igen at besøge svømmehallen i Avesta - pigerne er meget glade for at bade, og Emma er blevet helt flink til at svømme. Og Maja kan lide at sove i sin lille bilstol, mens vi andre bader. Vi havde madpakke med

derover, og var naturligvis også på legepladsen. Da vi kom hjem, fik vi kaffe, saft og pandekager nede på græsplænen, og tømreren var med. Seule og Kerry var forbi for at se de små piger. Rikke har arvet 2 par bukser efter Karin. Om aftenen købte vi pizza og sodavand og spiste ude i havepavillonen. Karin havde plukket hindbær til dessert. Og vi fik i dagens løb vasket alt det snavsede tøj. Vi så Rikkens nye bolig i St. Martin d'Uriages, Thomas's hus på Mosbyvej og huset her i Norberg på Google Earth, og vi kunne zoome ind, så vi kunne se biler og haver.

Onsdag d. 21. juli:

Vi sagde farvel til Karin og kørte fra Norberg kl. 7.45, og så gik det non-stop til Vimmerby, og Maja sov hele turen. Det var faktisk hende, der styrede turen. Moana blev køresyg undervejs, og klagede over "ondt i maven", og pludselig – ved Askersund - kom en kæmpeopkastning over tøj og stole. Men hun tog det pænt, og efter en kort pause til rengøring og tøjskift fortsatte vi. Kl. 12,30 parkerede vi udenfor Astrid Lindgrens Verden, og kort efter var vi inde i parken. Der var masser af mennesker, så der var meget trængsel ved de forskellige scener, hvor børnene kan se episoder fra de populære historier om Emil, Bullerby, Ronja Røverdatter og Pippi Langstrømpe. Der er vist ansat over 100 personer til at spille rollerne. Vi havde mad og vand med, og der var meget varmt. Ronja Røverdatter var dagens flotteste oplevelse. Vi var i parken til kl. 17.30, og kørte så op til den nærliggende campingby og fandt vores hytte. Jeg hentede forsyninger til aftens- og morgenmad i en nærliggende ICA, og så var pigerne i bad i vaskehuset, og vi skulle i seng. Der var også en fin legeplads.

Torsdag d. 22. juli:

Jeg var oppe kl. 5 og gik en tur mellem de 156 hytter og teltpladsen og caravan-området – der var totalt udsolgt. Rikke havde ammet et par gange i nattens løb. Da Moana og Emma kom op, spiste vi morgenmad på bordet udenfor hytten. Og kl. 8. gik Rikke med pigerne ind i parken, men jeg blev tilbage til syning af hyttens rengøring. Vi mødtes derefter ved Karlssons Tag, og så en lille teaterforestilling. Og så var der "Emil i Lönneberg"-optræden, og Emma fik hilst både på Emil, Ida og Alfred. Til forestillingen om "Pippi Langstrømpe og sørøverne" sad vi på 1. række, og det gjorde forestillingen til en fin oplevelse. Der kom et par regndråber, men i øvrigt var det varmt og solskin. Så skulle vi købe postkort og Rikke havde lovet pigerne nogle polkagris-sutter. Og jeg fik kaffe, og kl. 15.30 startede vi hjemturen. Vi kørte via Hultsfred, Växjö, Hässleholm, Höör og Malmø, og kort før Øresundsbroen vågnede Maja og ville have mad – hun havde da sovet i 4 timer. Vi blev reddet af McDonald og Happy Meal. Men alligevel var Maja lidt utilfreds, da vi fortsatte turen, og i solnedgangen kørte over den imponerende 15,9 km lange Øresundsbro med højbro og en tunnel på 4 km. Thomas, Henriette og Sara oplevede broen på turen til Norberg. Det tog i alt 5 timer i bilen + 1 time hos McDonald at komme fra Vimmerby til Lyngby. Astrid Lindgrens Verden henvender sig hovedsagelig til småbørnsforældre og virker meget populært.

Fredag d. 23. juli:

Vi overnattede på Lyngvej og improviserede morgenmaden med efterladenskaber fra køleskabet. Efter at alle havde været i bad, kørte vi til Sorø, og havde nogle hyggelige timer sammen med Steinar og Viveca. De har forskønnet haven og fået anlagt større terrasse med flere siddepladser, og nu er de i fuld gang med planlægningen af Steinars 60-årsdag, der skal holdes som havefest med fin menu fra Støvletkatrine. Viveca var aftenen før kommet hjem fra London, hvor hun havde haft nogle fine dage sammen med Curt og Louise. Det virkede som om, at frokostsamværet var en dejlig oplevelse for alle involverede. Vi fortsatte til Sara, Thomas og Henriette, som også havde ryddet op i hus og have, og vi hyggede os i haven, og senere drog vi til Nordstranden og spiste pizza i klitterne. Emma arrangerede et naturhistorisk "museum" med sten og blade. Og det lykkedes Sara at kravle lidt for første gang. Derefter gjorde vi et stop hos Axel og Birthe, så de også kunne få lejlighed til at hilse på Rikke og hendes børn. Axel og Birthe kører på onsdag til Norberg med datteren Susanne og hendes søn Christian, som skal hjælpe til på Norbergfestivalen. Axels barnebarn og hendes ven, der begge studerer teologi, skal vist være "festivalpræster". Efter aftenkaffen kørte jeg hjemad med en bunke fotografier af Sara – gave fra Thomas -, og jeg kunne tænke tilbage på en meget dejlig ferie med et langt og intensivt samvær med dejlige børn og børnebørn. Bilen havde kørt 2320 km, siden Karin og jeg kørte af sted fra Lyngby mod Norberg. Og Rikke, Maja, Moana og Emma har været med på de 1600 km, og de har været meget flinke og søde under timerne i bilen.

Rikke lånte videokameraet med til den resterende tid i Danmark – lørdag er det meningen, at der er tur til Sommerland Sjælland og det blev en fin heldagstur i godt vejr. Søndag var der besøg af Susanne og Peter, og der var også tur til Thomas's skole og til Sara's kommende vuggestue. Mandag kom Martin til Nykøbing igen for at køre Rikke med børnene til Susanne i Hillerød, men vi nåede også en tur til havnen for at fiske efter krabber, snegle og rejer, og vi så en masse museunger og slanger hos en nabo, der samler på krybdyr. Vi klappede en slange.

Rikke og børnene skal med Susanne på bytur i Hillerød og til Badstueslottet i Frederiksborg Slotspark – så kan de se Christian d. 4.'s sten, som han lod anbringe som et vemodigt minde om, at Kirsten Munk nægtede ham adgang til deres fælles sovekammer. Rikke og børnene bliver i Hillerød til d. 3. august, hvor de så rejser de tilbage til Frankrig, hvor Fred i mellemtiden har brugt sommeren på istandsættelse af den nye bolig.

Og jeg glæder mig til at lave et par DVD-film om sommerens oplevelser. Jeg skal bruge weekenden til at hvile, rydde op, vaske tøj, støvsuge bilen, vaske bilsæder for opkast og så skal jeg være i Kalundborg fra onsdag i næste uge. Michael er kommet til Norberg, så Karin har selskab, og for dem handler det om forberedelserne til Norbergfestivalen, som starter den førstkommende torsdag. Kerstin og Ingemar er på fjell- og fisketur i Jämtland.

Og nu sender jeg denne beskrivelse af ferien til Thomas og Henriette, Rikke og Fred, Susanne, Lissa, Karin i Norberg og Kerstin og Ingemar, og håber de synes, at det er lidt sjovt at læse om vore dejlige oplevelser.

Og så lidt om hvad vi ikke nåede at opleve under dagene i Norberg:

At se en elg, selvom der er mange af dem. Hvert år i oktober går elgjagten ind i Sverige, og der skydes ca. 100.000 elge, hvilket svarer til ¼ af bestanden. Elgen vejer typisk mellem 300 og 500 kg, men kan veje op imod 1000 kg. Den kan leve i 25 år. Der er mange elgsafariparker, og nogle steder kan man både made og klappe elgene. Der er også bjørne og ulve i de svenske skove.

At plukke bær i skoven, hvor man typisk plukker blåbær, tyttebær og muldebær. Også indsamling af svampe er populær – specielt kantareller. Karin var en dag i skoven og fandt eksempler på det. Emma og Moana fandt skovjordbær langs jernbanesporet ved huset, og de lærte at sætte dem på et strå.

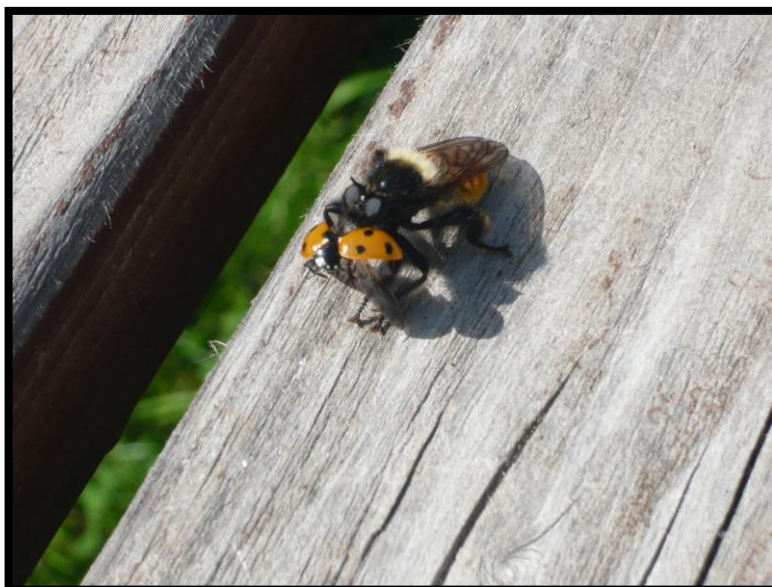
At fange en flot ørred i en nærliggende sø – her ville Kerstin og Ingemar være gode læremestre, for de holder meget af sportsfiskeri. Og de har både kajak og robåd og masser af fiskeudstyr.

At lytte til en dejlig koncert, som der arrangeres mange af året rundt – mest kendt i dette område er ”Opera på Skäret”, ”Musik ved Siljan” og friluftskoncerterne i den gamle grusgrav Dalhalla. For ikke at tale om Norbergfestivalen for moderne elektronisk musik, og Elvis-dagene i Norberg i juni.

Vi nåede heller ikke meget lokal sightseeing f.eks. rester af minedriften i Bergslagen – gamle vandfyldte miner i Norberg, Svineryggen, minemuseet, Polhemshjulet, friluftsmuseet Lapphyttan, som demonstrerer udvinding af jern som for 1000 år siden. Og der er masser af spændende sightseeing, som er mulig på dagsudflugter fra Norberg; sølvminen i Sala, kobberminen i Falun, den smukke Siljansø, kendte maleres hjem (Carl Larsson, Anders Zorn, etc.). Uppsala, Stockholm, Västerås og andre byer ligger også indenfor rækkevidde med deres mange seværdigheder.

Sommerens 2. besøg i Norberg

Tirsdag d. 3. august havde jeg en aftale med 3 kinesiske læger fra Naval Hospital i Beijing. Jeg havde ordnet et besøg for dem på Rigshospitalets Center for Hyperbar Oxygene Treatment, og vi fik en fin snak med personalet i trykkammeret, og jeg fik en fin gave som tak – en bog om Naval Hospital og en stor flot sølvmedalje på 101 gram. Jeg kørte lige fra Rigshospitalet til lufthavnen, hvor jeg mødtes med Rikke og de 3 børn, der skulle hjem til Frankrig. Jeg havde deres bagage med – hentet i Hillerød dagen forinden. Efter at vi havde sagt farvel, tog jeg turen til Norberg non-stop på 6½ time, og hørte undervejs lydbogen ”Du som er i Himlen” af Morten Sabro, der er journalist og forfatter, søn af Den Gyldenblonde og en kendt idrætsskvinde (Danmarks mester i tårnspring), og barnebarn af Peter Sabroe, der var samfundsreformer og børneven. Bogen handlede om forfatterens svære forhold til moderen. Det var pragtfuldt vejr på turen op gennem Sverige, og naturen var meget smuk.

Onsdag gik jeg de 8 km rundt om søen Noren, og brugte en del timer på at skrive ”Gode Råd” til nytårsturen til Caribien, og så hyggede vi os hjemme. Kerstin inviterede på en dejlig middag med grillet kylling og salat i havepavillonen. Tidlig torsdag morgen kørte Kerstin nordover for at hente Ingemar, der havde været på en uges fisketur med nogle mandevenner; de skulle videre op til hytten i Jämtland, hvor de skulle plukke multebær. Om aftenen ringede de og fortalte, at de havde hørt, at der 1½ km fra deres hytte havde været en hunbjørn med unge. Karin og jeg havde ved middagstid gået rundt om Noren, men Karins gæstave var i stykker efter, at de havde fungeret som fiskeudstyr for Emma og Moana i Nykøbing. Vi så nogle får, og snakkede om, at der i avisen havde stået, at ulve havde dræbt flere får her i Bergslagen. Michael var optaget af oprydning efter Norbergfestivalen, som havde fået den triste afslutning, at tyve var løbet med pengeskabet indeholdende 200.000 kr. Det skete den sidste aften, mens der blev holdt afskedsfest. Og den historie kom selvfølgelig i radio og aviser – endog i ”Politiken” i Danmark.

Uppsala, Stockholm, Västervik

Fredag kørte Michael mod København, mens vi kørte mod Uppsala med Michaels GPS, der var til stor hjælp med at finde vej. I Gottsunda besøgte vi Hans og Ulla, som er godt oppe i årene. Hans er Karins mors halvbror – altså Karins morbror. Ulla bød på kaffe på terrassen og en snak om gamle dage, så Karin fik lidt nye data til sin slægtshistorie. Og så var vi på besøg i centret, hvor aflastningshjemmet lå. Hans er der en uger hver måned – han kan ikke bruge benene pga. Parkinsons sygdom.

Vi fortsatte videre mod Uttern syd for Stockholm – The Capital of Scandinavia – og kom til et dejligt område, hvor Lasse Björkdahl bor i et fint hus. Han var i gang med at bygge et nyt drivhus, der skulle have elektricitet og musik indlagt. Lasses bolig er meget spændende indrettet, og der er legetøj til børnebørnene overalt – ligesom cigaretpakninger, filmlitteratur, bøger, rejseminder og masser af andre spændende ting overalt. Selv jule- og påskepynt hænger klar til brug. Lasse er ekspert i filmvidenskab og tobaksforpakninger, og han skriver i fagblade om disse emner. Han arbejder stadig indenfor retspsykiatrien. Han fortalte, at hans nabo er professor i ballistik både i Sverige og i Kina. Vi havde en meget hyggelig stund i Lasses selskab.

Vor rejse fortsatte videre sydpå gennem Småland, hvor landskabet er præget af skov og klipper og relativt øde – det minder lidt om Lapland. Næste stop var i Västervik, hvor vi spiste aftensmad på restaurant "Räken" ved havnen – der var næsten samme stemning som i Chania på Kreta i den smukke aftensol lige ud til Skärgården. Aftenkaffen fik vi hos Britt Marie ("Bitten"), der er Karins halvsøster. Hendes mand hedder Anders, datteren hedder Moa og sønnen hedder Petter, og vi havde en hyggelig stund på deres terrasse, hvor der udveksledes gamle slægtshistorier. Måske bliver der taget initiativ til slægtstræf næste år. Bitten og Anders arbejder begge indenfor socialforsorgen, og børnene studerer til civilingeniør og lærer i Uppsala. Og så havde de lige været på besøg i Schweiz, hvor Anders har en datter, der arbejder i et kemiforetagende, og hun skulle nu udstationeres 3 år i Shanghai. Vi blev inviteret med ud og fange krebs, men måtte takke nej. Vi skulle videre mod Oskarshamn, hvor vi checkede ind på vandrehjemmet inden kl. 21. Derefter gik vi en tur i byen og fik irsk kaffe på torvet, inden vi gik hjem i seng.

Oskarshamn, Kalmar, Kristianobel

Næste morgen startede vi med en gåtur i byen om morgenen, hvor vi så gamle snoede gader ("Besväret", "Fnyket"), havnen, havet, den lange bænk (72 meter lang – opført i 1867), og huset hvor Aksel Munthe blev født. Oskarshamn er grundlagt i 1856 og opkaldt efter kong Oscar d. 1. Vi så også en morsom fontæne, hvor halen af en hval kom op af brolægningen, og lidt derfra så man lidt af hvalen med åndehullet, hvorfra en vandstråle kom op. Vandrehjemmet fungerede fælles med et hotel, et teater og et conferencecenter, og det lå centralt ved søfartsmuseet og Döderhultmuseet. Sidstnævnte museum viser træskærerarbejder af den selv lærte kunstner Axel Robert Petersson (1868 – 1925). Han giver fine eksempler af dagliglivet i lokalområdet på den tid. Han var ikke ude humor. På spørgsmålet om hvad hans største ønske var, svarede han: "Jeg har såmænd kun et ønske – min egen Jord og dertil min egen Himmel". Museet var meget pænt, og der blev indledt med en god film om Döderhulteren, som blev kaldt dette, fordi han var født i Döderhult. I montrene vistes fattige smålændinges liv fra vugge til grav. Turistbureauet i Oskarshamn arrangerer busture til Aspö, der er stedet, hvor kernebrændstof skal opbevares 500 meter under jorden.

Fra Oskarshamn kørte vi videre til Kalmar, hvor vi fik en god frokost i en dejlig café ved Södre Port, jeg fik den bedste Caesar's Salad i mit liv. Vi kunne se Kalmar Slot fra restauranten, men vi havde ikke lyst til sightseeing pga. et heftigt regnvejr. Men vi fik indtryk af et dejligt parkanlæg og en masse mennesker, for der ventedes 100.000 mennesker til byfest denne weekend. Kalmar Slot fik sit nuværende udseende i 1500-tallet, hvor middelalderborgen blev udbygget til et renaissanceslot efter udenlandsk forbillede. Af tidsmæssige grunde opgav vi et besøg på Øland.

Men vi forlod Kalmar, og kørte videre sydover til Kristianopel og Brømsebro. Her er vi i gammelt dansk land – Kristianopel blev grundlagt i år 1600 af Christian d. 4., og skulle fungere som en modvægt til Kalmar på den

svenske side. Det kom aldrig til at fungere efter hensigten, og nu er der kun bymuren tilbage. Byen er nu et charmerende badested, hvor man er lidt stolte af den historiske baggrund, og man har f. eks. et dansk flag foran kirken. Naturen er smuk, og vi kom forbi en flot mark med solsikker.

Vi stoppede og så fredsstenen ved Brömsebro, og gik langs en å med bævere til stedet, hvor Brömsehus, der var opført under Valdemar Atterdag, var blevet ødelagt af Engelbrecht og hans landsknægte i 1436.

Freden i Brömsebro

Freden i Brömsebro (1645) afsluttede Torstensson-krigen fra 1643 til den 13. august 1645. Krigen var startet med Christian IV's uheldige krigsførelse i Tyskland og landets svage økonomi, hvor kongen skruede talden i de danske farvande i vejret til stort raseri for de søfarende nationer England og Nederlandene. Svenskerne følte sig stukket i ryggen, og det førte til et lynangreb ledt af den svenske general Lennart Torstensson. Generalen trængte op igennem Jylland, mens et angreb blev ført ned i Skåne fra Sverige. Sveriges militære overmagt var åbenbar, og Danmark kunne kun give efter over for svenskernes krav.

Fredsforhandlingerne blev indledt på Fransk initiativ; de sendte i januar 1644 diplomaten Gaspart Coignet de la Thuillerie. Den 25. december 1644 lykkedes det ham at få parterne til at underskrive en traktat om, at de indledende fredsforhandlinger skulle finde sted i Brömsebro i februar 1645.

Det første møde blev holdt den 8. juli 1645 ved grænsestenen på den lille holm ved Brömsebro, der gik over Landabäcken, et lille vandløb på grænsen mellem Blekinge og Småland. Derefter foregik forhandlingerne ved at de la Thuillerie rejste mellem svenskernes lejr i Söderåkra og danskernes lejr i Kristianopel.

De danske forhandlinger blev ført af Corfitz Ulfeldt, kongens svigersøn. De svenske forhandlere var rigshofmesteren Axel Oxenstierna, Sveriges egentlige regent. Forhandlingerne varede mange måneder, men den 13. juli mødtes mæglerne på ny ved grænsestenen for at overlevere den af kongerne underskrevne traktat. Udvekslingen af traktater foregik med mange ceremonier på en lille ø, som udgjorde et ingenmandsland midt i bækløbet. Freden betød afståelse af en række grænselandskaber (Jämtland og Härjedalen), den midlertidige afståelse af Halland, samt tabet af øerne Gotland og Øsel ved Estland. Det sidste betød nationalt set intet, men kan ses som det afgørende, for det markerede, at slaget om Østersøen var tabt. Sverige blev også fritaget for at betale Øresundstold, og Christian d. 4. blev rasende over fredstraktaten.

Corfitz Ulfeldt

📖 Og så lidt om Corfitz Ulfeldt (født 10. juli 1606 på Hagenskov slot ved Assens – død mellem 14. og 20. februar 1664). Han var søn af rigskansler Jakob Ulfeldt og dennes hustru Birgitte Brockenhuus, og blev gift 9. oktober 1636 med Christian 4.'s og Kirsten Munks datter Leonora Christine. Han var opkaldt efter farbroderen, og blev senere kendt som Danmarks største landsforræder.

Hans oldefædre på moderens side var rigsmarsk Frands Brockenhuus (død 1569 af de sår han pådrog sig under belejringen af Varberg) og admiral Peder Skram. Også Oluf Akselsen Thott - en af Akselsønnerne - er blandt hans forfædre, ligesom Tyge Krabbe der var hans tipoldefar. Corfitz var på Herlufsholm skole 1613-1617; derefter blev han sendt på studierejse i flere europæiske lande sammen med fem af sine brødre fra 1618. Immatrikuleret ved universitetet i Padova 1628-29, hvor han studerede hos venetianeren Cesare Cremonini.

I december 1629 blev Corfitz Ulfeldt hofjunker og i 1630 kammerjunker hos Christian 4. Som kammerjunker var det hans ansvar at tilrettelægge kongens dagligdag. Da han var 23 år gammel blev han trolovet med den 9-årige kongedatter Leonora Christine, og i 1636 gjorde Christian 4. ham til medlem af rigsrådet og i 1637 tillige statholder på Københavns Slot, hvorved han fik tilsyn med Københavns forvaltning og ansvaret for orlogsværftet på Bremerholm, for Tøjhuset og for Provianthuset. Han rejste på diplomatisk mission til England 1640 og 1642, og til kejseren i Regensburg 1641. Han blev udnævnt til rigshofmester 1. april 1643, og sammen med Leonora Christine sendt på diplomatisk mission (ambassade) til Haag og Paris i 1646.

Efter Christian 4.s død styrede Ulfeldt Danmark i flere måneder, inden svogeren Frederik 3. blev indsat som konge. Forholdet mellem de to herskelystne herrer var ikke godt. Righofmester Ulfeldt gjorde i forbindelse med kongevalget 1648 alt for at indskrænke kong Frederiks magt. Denne indledte på sin side en undersøgelse mod Ulfeldt, hvor hans finansadministration blev gransket. Kongen underskrev 1651 et dokument, i hvilket en hel række anklager blev rettet mod righofmesteren, bl.a. blev han mistænkt for at have begået underslæb for flere hundredtusinder daler fra Øresundstolden, som han personligt administrerede.

Ulfeldt fandt det da bedst at flygte til udlandet og gik derefter i svensk tjeneste. I Sverige arbejdede han år efter år på at ophidse den svenske regering mod Danmark. Da Karl X Gustav 1657 bestemte sig for at invadere Danmark, sluttede Corfitz Ulfeldt sig personligt til den svenske hær og drog som fjende frem gennem sit eget fædreland. Ulfeldt lånte også velvilligt og af egen lomme den svenske konge den på denne tid svimlende sum af 150.000 rigsdaler som understøttelse; penge han med stor sandsynlighed havde stjålet fra den danske stat.

Med en dansk hjælper ved sin side og med den danske stats penge i sin kasse lykkedes det således Karl X Gustav at erobre næsten hele Danmark. I 1658 blev Ulfeldt udnævnt til en af guvernørerne over det erobrede Skåneland. Han kom imidlertid snart på kant med Karl X Gustav og blev bl.a. anklaget for at have røbet stormen på København under den anden danske krig.

Corfitz Ulfeldt blev idømt husarrest, mens han ventede på rettergang, men havde held til at flygte sammen med Leonora Christine til Danmark, hvor de blev fængslet og anbragt på Hammershus fæstning på Bornholm. De blev dog utroligt nok løsladt efter et bønsskrift mod at de afstod alt, hvad de ejede.

Under en udenlandsrejse i 1662 fortalte Ulfeldt kurfyrsten Frederik Wilhelm af Brandenburg, at han planlagde at styrte den danske konge, og han tilbød kurfyrsten Danmarks krone. Da Frederik Wilhelm afslørede ham, blev Ulfeldt dømt til døden i Danmark. Fordi han stod i ledtog med svenskerne i Karl-Gustaf-krigene og havde forrådt det danske folk, blev han erklæret for Danmarks største landsforræder. Hans ejendomme blev konfiskerede, og huset ved Løvstræde jævnet med jorden. Grunden er blevet til nutidens Gråbrødre Torv, hvor der blev rejst en skamstøtte i sten over hans forræderi.

Ham selv fik man aldrig fat på, men Leonora Christine blev arresteret under et besøg i England og sat i fængsel i Blåtårn på Københavns Slot. Hun blev først løsladt efter 22 år og døde i 1698. Corfitz Ulfeldt døde i 1664 på en lille båd på floden Aare mellem Basel og Neuenburg, som en lufdfattig og forfulgt mand. Det vides ikke, hvor han ligger begravet. Den prostituerede Dina Vinhofer blev halshugget i 1651 for at have udspremt falske rygter. Tilskyndet af sin faste elsker, oberstløjtnant Walter, lod hun Frederik 3. vide, at hun efter at have stået i forhold til Ulfeldt, havde fået at vide, at han og Leonora Christine planlagde at tage livet af kongen med gift. Hun udlagde også Ulfeldt som far til sit ventede barn. Adam Oehlenschläger brugte senere motivet i sit stykke "Dina" fra 1842. Ulfeldt selv blev halshugget og parteret på slotspladsen in absentia og in effigie - man lavede en dukke, der forestillede ham, og fyldt med rigtige tarme for virkningens skyld, blot var tarmene ikke helt friske. Leonora Christine kunne fra sin celle i Blåtårn høre det hele og troede, hendes mand faktisk blev henrettet - vinduet sad for højt til, at hun kunne se noget.

Corfitz Ulfeldt efterlod sig fire sønner og tre døtre...

1. Christian Ulfeldt (1637-88), kammerherre 1669, blev katolsk præst i Rom 1688.
2. Anna Katrine Ulfeldt (1639-1707), gift med Greve Castella men skilt i 1680. Boede på Maribo kloster sammen med moderen, dernæst på et kloster i Wien.
3. Ellen Kirstine Ulfeldt (1643-77), ugift, boede hele livet i Brügge.
4. Ludwig Ulfeldt (1644-68), blev sendt i eksil i Nordsverige for faderens forræderi mod den svenske krone. Døde i eksil.
5. Corfitz Ulfeldt II (1645-88), kammerjunker hos den polske konge, døde af sygdomme og elendighed.
6. Leonora Sophie Ulfeldt (1647-98) gift med skåningen Greve Lave Beck, stammoder for den nulevende skånske adelsfamilie Beck-Friis.
7. Leo Ulfeldt (1651-1716), feltmarskal i den kejserlige garde, svensk gehejmeråd, greve.

Men selve Ulfeldt-familien uddøde omkring 1760'erne, slægtens sidste mand var den østrigske storkansler Anton Corfitz Ulfeldt (1699-1769). Han fik ingen børn, så med ham uddøde slægten Ulfeldt.

Karlskrona og Ronneby

Ud på eftermiddagen kørte vi ind i Karlskrona, og checkede ind på vandrerhjemmet i Drottninggatan. Derefter kørte vi på sightseeing rundt i byen, hvor vi så det store centrale torv med Rådhuset, den runde Tyska Kyrkan og Frederikskyrken, som Karin mente lignede katedralen i Nicaraguas hovedstad. Begge har sydlandske kirker som model. Byen blev planlagt i 1680 under Karl d. 11., og han står også som statue midt på torvet. Vi passerede orlogsbasen, og jeg besøgte kunstmuseet The Kulenovic Collection i kælderens under det gamle vandtårn. En unik samling med værker af mange berømt heder fra Leonardo da Vinci til Picasso. Stemningsfuldt udstillingslokale. Samlingen forvaltes af 2 brødre fra en af Bosniens ældste familier. Lige udenfor indgangen til museet er en moderne café, hvor festlokalet er placeret i en glasbygning, så man kan vise sin fest frem til alle forbigående – dette er åbenbart en ny trend, for vi så lignende festlokaler i andre byer. Senere på eftermiddagen sov vi til middag, og vi sluttede dagen med aftensmad på Royal Thai i Rådhusgate, hvor vi kunne sidde ude på terrassen.

Søndag d. 8. august spiste vi morgenmad på vandrehjemmet på Drottningsgatan i Karlskrona, og det var regnvejr hele dagen. I 1981 gik en russisk atomubåd på grund ud for Karlskrona, og gav anledning til en krisesituation under den kolde krig. Vi kørte de ca. 40 km til Ronneby, og så først den centrale by med indkøbsgade og rådhus. Vi besøgte kvarteret Bergslagen med fossen Silverfallet og Olivia Kaffehus, og de fine gamle træhuse. Vi gik op ad de stejle gader til Heliga Kors Kyrkan – smuk, historisk, stemningsfuld. I 1564 blev Ronneby Å farvet rød af blod. 2000 Ronnebyboere mistede livet. De havde søgt tilflugt i kirken, men Erik d. 14.'s tropper stormede kirken og huggede ned for fode. I kirken opbevares endnu den gamle kirkedør med mærker efter økser og hellebarder. Ronneby Blodbad var et af de mørkeste kapitler i Sveriges historie.

Derefter parkerede vi ved Ronneby Brunn, og gik 1½ time i den smukke brunnsark, som har aner tilbage til 1700-tallet. Der var et stort loppemarked - vi købte nye gåstave til Karin, en pose buller og et par børnebøger. Så var vi i den japanske have, så direktørens flotte bolig med sø og vandfald, kiggede ind i Naturum, hvor man kan lære meget om den lokale natur. Vi spiste buffetfrokost på hotellets terrasse med udsigt til det nyrenoverede badeland og kurbad – fugle spiste med ved bordet.

Efter frokost kørte vi til Björketorp og så en runesten med en forbandelse: "Måktiga runors hemlighet dolde jag här, kraftfulla runor. Den som brytar mot detta minnesmärke skall ständigt plågas av arghet. Svefull död skall drabba honom. Jag spår fördärv." Og sagnet fortæller, at en mand lagde grene omkring stenen for at sprænge den i stykker med ild, men ilden tog fat i hans klæder, og han døde i grufule smerte. Og ilden omkring runestenen gik ud som om nogen havde lagt en stor hånd over den...

Derefter inviterede vi os på kaffe hos Dorrit (sygeplejerske, hundeeksperter og anlægsgartner), Asger (IT-eksperter), Astrid og Selma og deres to hunde og to katte; de bor i et fint hus i et dejligt børnevenligt kvarter. Vi havde ABC-bøger med til børnene (fra loppemarkedet). Vi havde en hyggelig stund omkring spisebordet.

Fra Ronneby kom vi ud af en mindre vej mod Vieryd, og på denne lille omvej sprang 2 rådyr over vejen lige ud foran os. Vi kørte til Hällevik, et hyggeligt fiskerleje og ferieby, hvor der den kommende weekend skulle være jazzfestival; vi drak kaffe i havnekafeen, og købte laks i en gourmetbutik. Så gik rejsen videre til Sølvesborg, hvor der ikke var meget at se, men vi handlede i ICA. Vi købte bl.a. svenske specialiteter, som vi har tænkt at bruge i en kurv til Steinar i anledning af den kommende 60-års fødselsdag. Den store Sweden Rock Festival foregår her i øvrigt nær Sølvesborg. Karin og Steen så os suse forbi på motorvejen ved Kristianstad og ringede til os – de var på vej mod Ronneby for at hjælpe børnebørnene med indskoling. Vi fortsatte hjemad over Øresundsbroen, og så Turning Torso i det fjerne. Vi var hjemme kl. 18,15, og fik svensk brød med källrökt laks til aftensmad...dejligt. Som en afsluttende kommentar kan skrives, at der er

gode veje i Sverige, mange caféer og masser af smuk natur, som nok i virkeligheden er den største attraktion. Og jeg kom hjem med et par store myggestik. Og alt var gået godt med dem derhjemme – Thomas tænkte på at forsøge at skifte baghjulsløjerne på sin bil og Fred havde haft en fin oplevelse til U2 koncert i Torino. Og alle de andre havde det godt. Nu skal der sættes billeder ind i denne tekst, og så skal den på www.smedebol.dk, og jeg skal også have lavet en DVD-film om sommerferien i Sverige.